

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/83/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8713216712
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandrávová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8713216712.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove vo veci žalobcu: PROFÍ CREDIT SLOVAKIA, s.r.o. so sídlom Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho č. 16, Bratislava, proti žalovanej: O. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, Košice, IČO: 42 247 268, právne zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Baštová 2, Košice, o zaplatenie 2.425,56 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 13C/29/2014-94 zo dňa 16.12.2014 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e sa rozsudok vo výroku o trovách konania.

Náhradu trov odvolacieho konania sa účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že náhradu trov konania účastníkom nepriznal a zaviazal žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 218,58 Eur, a to k rukám právneho zástupcu do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“). Žalobca v konaní nebol úspešný, a preto mu nevznikol nárok na náhradu trov konania a žalovaná ako úspešná účastníčka konania náhradu trov konania nežiadala, preto súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Uviedol, že náhrada trov konania vedľajšieho účastníka vždy závisí od úspešnosti účastníka konania na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Keďže žalovaná bola v konaní úspešná v celom rozsahu, súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 218,58 Eur. V rámci trov právneho zastúpenia súd priznal odmenu vypočítanú podľa § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie k návrhu) po 101,25 Eur za jeden úkon a režijný paušál 2 x 8,04 Eur.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania účastníkov a vedľajšieho účastníka v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Namietal priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi z dôvodu, že trovy vedľajšieho účastníka nepredstavujú a nie sú účelne vynaložené na bránenie práva. Poukázal na to, že vedľajší účastník sa deklaruje ako združenie založené na ochranu spotrebiteľa a teda sa prioritne predpokladá pomoc zo strany združenia založeného za týmto účelom a nie zo strany zvoleného právneho zástupcu. Združenia na ochranu spotrebiteľa majú možnosť využívať aj podporu ministerstva, preto súdy rozhodujú tak, že ak združenie sa rozhodne využiť pre zastupovanie v konaniach pomoc advokáta, musí jeho trovy znášať samo z vlastných prostriedkov. Zákonná úprava priznáva

združeniam, ktoré majú predmet činnosti ochranu spotrebiteľa, osobitné práva a povinnosti podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z.z. Ide teda o subjekt, u ktorého sa predpokladá odborné a personálne vybavenie na vykonávanie jeho činnosti. Vynaložené náklady trov právneho zastúpenia nemajú charakter účelne vynaložených nákladov. Podporne poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu sp.zn. 6 M Cdo 5/2013, ktoré sa týka priamo účelnosti náhrady trov konania právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka. Navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že vedľajšiemu účastníkovi neprizná nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 131,57 Eur vrátane DPH, ktoré špecifikoval.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súhlasí v plnom rozsahu s rozhodnutím prvostupňového súdu.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 2 O.s.p., a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

So zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku o trovách konania účastníkov a vedľajšieho účastníka, a preto výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvého stupňa žalobu zamietol v odvolacom konaní preskúmaný nebol a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 206 ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Pokiaľ ide o výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka, je potrebné konštatovať, že súd prvého stupňa v intenciách rozhodovania o týchto nárokoch vedľajšieho účastníka správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 O.s.p. (v znení platnom do 31.12.2014) Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony podporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnej veci súd prvého stupňa správne postupoval, pokiaľ aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. v otázke náhrady trov konania vo vzťahu medzi účastníkmi konania a žalobcom a vedľajším účastníkom. Vedľajší účastník je plne legitimovaným subjektom na vystupovanie v tomto konaní ako subjekt, ktorý ochraňuje práva spotrebiteľa, a to v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p.. Právo na právne zastúpenie je garantované Ústavou SR, ktorá v článku 47 ods. 2 stanovuje, že každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom. Vedľajší účastník ako právnická osoba - OZ právna pomoc spotrebiteľom, teda občianske združenie nemôže byť výnimkou v tom smere, že by sa takému účastníkovi malo toto ústavné právo odopierať. Je nelogické tvrdiť, že občianske združenie, ktoré bolo založené na ochranu práv občana - spotrebiteľa, musí vo svojej podstate samo o sebe zabezpečovať aj právne služby a ochranu práv spotrebiteľa po právnej stránke. Zabezpečenie právneho zástupcu z radov advokátov je plne v súlade s plnením účelu a poslania tohto občianskeho združenia, pretože najmä v súčasnosti pri komplikovanej právnej úprave a často meniacej sa legislatíve, pri potrebe naštudovania a

zvládnutia noriem Európskej únie je nepochybné, že zastupovanie kvalifikovaným právnym zástupcom z radov advokátov je nutné a žiaduce, pričom nijakým spôsobom sa takto nespochybňuje podstata a poslanie občianskeho združenia. Práve naopak, ide o prejav zodpovedného a kvalifikovaného prístupu pri ochrane práv spotrebiteľa.

Zásada účinnej súdnej ochrany, ako je stanovená v článku 47 Charty základných práv Európskej únie, sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovoľovali právnické osoby a pomoc poskytnutá na základe tejto zásady môže zahŕňať najmä oslobodenie od platenia trov konania alebo zastupovanie advokátov. Zo strany vedľajšieho účastníka teda ide o plne eurokonformný prístup pri riešení právneho zastúpenia aj v tejto právnej veci.

Pri posudzovaní účelnosti poskytnutia trov je potrebné prihliadnuť na to, že vedľajší účastník poskytol žalovanej kvalifikovanú ochranu a súd prvého stupňa rozhodol v jej prospech.

Pokiaľ ide o okolnosť, že združenie môže požívať prostriedky poskytované štátom na podporu ochrany spotrebiteľa, táto okolnosť nie je z pohľadu priznania náhrady trov konania právne významná.

Pokiaľ ide o aplikáciu uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 5/2013 týkajúceho sa trov konania v tzv. hromadných veciach, je potrebné konštatovať, že v predmetnej veci vedľajší účastník (jeho právny zástupca) v písomnom vyjadrení zo dňa 24.02.2014 namietal výšku dohodnutých úrokov v sadzbe 140,11 %, ktoré považoval za neprimerane vysoké, za odporujúce dobrým mravom a zmluvu v tejto časti za neplatnú, teda v čase keď ešte neplatilo ustanovenie § 5b zákona č. 102/2014, ktorým bol novelizovaný zákon č. 250/2007 Z.z. Nešlo teda o rutinnú záležitosť pri zastupovaní vedľajšieho účastníka v tomto konaní, a teda o rutinné pôsobenie vedľajšieho účastníka ako také. Preto trovy konania v predmetnej veci na strane vedľajšieho účastníka je potrebné považovať za účelne vynaložené.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, žalovanej ako úspešnej účastníčke v jeho priebehu žiadne trovy nevznikli a vedľajší účastník si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.